

# Subota nakon božićne osmine: Učinkovitost glasa

Evandjelje subote nakon prve božićne osmine i komentar.

## Evandjelje Iv 1, 19-28

Evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: »Tko si ti?«, on prizna; ne zanijeka, nego prizna: »Ja nisam Krist«. Upitaše ga nato: »Što dakle? Jesi li Ilija?«

Odgovori: »Nisam.« »Jesi li Prorok?«

Odgovori: »Ne«. Tada mu rekoše: »Pa tko si, da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?« On odgovori:

»Ja sam glas koji viče u pustinji:  
Poravnite put Gospodnji! — kako  
reče prorok Izaija.«

A neki izaslanici bijahu farizeji. Oni prihvatiše riječ i upitaše ga: »Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?« Ivan im odgovori: »Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate — onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući.« To se dogodilo u Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.

---

## **Komentar**

Ivan Kristitelj jedan je od protagonista adventskog i božićnog razdoblja. On je i prorok i Mesijin učenik. Njegov je utjecaj bio toliko važan i govorio je i djelovao s takvom snagom da su mu farizeji poslali svećenike kako bi saznali za

njegov identitet. „Tko si ti?“ To je pitanje koje nekoliko puta nalazimo u Evandjelju svetog Ivana. Riječ je o Isusovom identitetu, o kojem ovisi toliko stvari, uključujući cijeli naš život.

Ali u ovom odlomku promatramo identitet Krstitelja, koji nekako odražava, priprema i osvjetljava Isusov identitet.

Na pitanje i na hipoteze levita, Krstitelj odgovara: "Ja sam glas koji viče u pustinji." Sveti Augustin naglašava činjenicu da je Ivan bio glas, ali Gospodin je Riječ koja postoji od početka (usp. Iv 1,1). Ako uklonimo riječ, čemu služi glas? Možda glas dopire do uha, ali bez riječi ne izgrađuje srce. I ne samo to, već je Ivan glas koji "viče" u pustinji, u sušnom svijetu žednom spasenja.

Ovo Ivanovo priznanje sugerira nam nešto o našem identitetu, posebno o važnosti biti istinski apostoli.

Kršćanin nije pozvan prvenstveno da prenosi moralnu poruku, podučava dogmama vjere, već da očituje Isusa Krista u svom životu. Kršćanin je glas koji više u svom manje-više pustom vremenu i kaže "Emmanuel, Bog s nama".

To su sveci činili od početka Crkve, kao što to tvrdi sveti Pavao: „jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga.“ (1 Kor 2,2). Ili kako je sveti Josemaría, koji je ponekad opisivao svoju uobičajenu normu ponašanja riječima: „skrivanje sebe i nestajanje za mene je, samo se Isus treba vidjeti“ (Pismo 28. siječnja 1975.).

Giovanni Vassallo // Juli  
Kosolapova - Unsplash

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
hr-hr/gospel/evangelio-2-enero-navidad/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-2-enero-navidad/)  
(2.04.2026.)